

Một kiếp người

ISSN: 2734-9195 14:10 15/05/2026

Một chút chân thành, một chút yêu thương, một chút sẻ chia tưởng ít, mà dường như là tất cả. Bởi những điều ấy mới làm nên ý nghĩa của một kiếp người.

Giữa **cuộc đời** lắm đổi gian, nơi người ta toan tính hơn thua từng chút lợi danh, nơi những mưu mô và lừa lọc đôi khi lại được khoác lên chiếc áo khéo léo của sự khôn ngoan, ta chỉ mong giữ lại trong lòng một chút chân thành.

Một chút thôi, đủ để không bị cuốn trôi giữa dòng đời trong đục, đủ để khi nhìn vào mắt ai đó vẫn còn thấy tia sáng dịu dàng, không toan tính, không vụ lợi.

Hình mang tính minh họa. Nguồn: Internet

Chân thành nghe tưởng chừng đơn giản, nhưng để giữ được giữa thời cuộc đảo điên này lại chẳng dễ dàng. Người ta dần quen với việc nghi ngờ nhau, e dè trước mỗi nụ cười, thậm chí cảnh giác cả với lòng tốt. Nhưng nếu ai cũng sống trong lớp vỏ ấy, cuộc đời này sẽ lạnh lẽo biết bao. Nên dù có khi bị hiểu lầm, bị thiệt thòi, ta vẫn chọn cách sống tử tế, vẫn chọn yêu thương như cách một bông hoa nở giữa bùn lầy, không cần ai tán dương, chỉ để tự nhắc rằng mình

còn biết thương người.

Cuộc sống, đôi khi chỉ cần một hành động nhỏ như cái nắm tay, một lời hỏi han, hay chỉ là ánh mắt thấu hiểu cũng đủ để sưởi ấm trái tim đang nguội lạnh. Không phải ai cũng có điều kiện làm những điều lớn lao, nhưng chẳng ai là không thể gieo một hạt thiện lành. Một đồng tiền nhỏ gửi cho người khốn khó, một buổi sáng để dọn dẹp góc đường, hay đơn giản là không nói lời cay nghiệt với ai tất cả đều là những mảnh ghép của lòng nhân ái.

Ta thường nghĩ rằng, phải làm điều gì to lớn thì mới được gọi là **thiện nguyện**. Nhưng không, lòng tốt không được đo bằng con số hay quy mô, mà hiện hữu trong cách ta đối đãi với người khác mỗi ngày trong sự nhường nhịn, trong ánh mắt biết cảm thông, trong cách ta chọn im lặng để không làm tổn thương ai. Có đôi khi, lòng bao dung nhỏ đủ vừa cũng góp phần làm thay đổi một đời người.

Hình mang tính minh họa. Nguồn: Internet

Nếu đời là một dòng sông, thì lòng tử tế chính là những giọt nước trong lành, dù ít ỏi, cũng giúp cho dòng chảy ấy bớt đục. Có thể ai đó sẽ lợi dụng lòng tốt của ta, có thể sự chân thành bị chà đạp, nhưng xin đừng vì thế mà đánh mất niềm tin. Bởi một khi trái tim khép lại, điều đầu tiên chết đi không phải là lòng tin với người khác, mà là niềm ấm áp trong chính **tâm hồn** mình.

Hãy cứ bền bỉ như thế, như cách cỏ vẫn xanh dù người đời dẫm nát, như ánh bình minh vẫn về sau đêm tối. Cứ sống tử tế, cứ trao đi yêu thương, không cần phải đợi đến khi ai đó biết ơn hay đền đáp. Lòng tốt thật sự không cần chứng minh, chỉ cần được sống đúng nghĩa tự nhiên, lặng lẽ và bền bỉ.

Vì sau cùng, chẳng ai mang theo được gì khi rời cõi tạm này. Tiền bạc, danh vọng, **quyền lực**... tất cả rồi cũng hóa thành hư không. Ta chỉ còn lại trong lòng một kỷ niệm đẹp, ấm áp, một lời nhắc nhở tử tế là còn mãi. Và biết đâu, chính những điều nhỏ nhoi ấy lại là phần phúc lành cho kiếp sau.

Một kiếp người, ngắn ngủi đến không ngờ. Đôi khi chỉ cơn gió thoảng, cơn bạo bệnh bất ngờ, là đủ để mọi điều ta gom góp bao năm trở thành vô nghĩa. Thế nên, đừng tiếc khi cho đi một nụ cười, một lời động viên, hay một chút thời gian để lắng nghe ai đó. Bởi biết đâu, trong khoảnh khắc ấy, ta đã cứu rỗi một tâm hồn đang chênh vênh.

Giữa thế gian mịt mờ, hãy cứ là người biết thương. Dù thế giới ngoài kia biến động thế nào, hãy giữ cho mình một khoảng yên, một góc nhỏ tâm hồn không bị vẩn đục. Sống sao để khi soi vào gương, ta vẫn có thể mỉm cười với chính mình không phải vì đã thành công, mà vì đã sống trọn vẹn, hiền lành và không phụ chính mình.

Một chút chân thành, một chút yêu thương, một chút sẻ chia tưởng ít, mà dường như là tất cả. Bởi những điều ấy mới làm nên ý nghĩa của một kiếp người.

Tác giả: **Ngạn Yên**